

Sygn. akt IV Cz 284/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2013r.

Sąd Okręgowy w Słupsku, Wydział IV Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Wanda Dumanowska (spr.)

Sędziowie: SO Andrzej Jastrzębski

SO Mariusz Struski

po rozpoznaniu w dniu 22 maja 2013r., w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) Sp. z o.o. w S.

z udziałem C. K. i I. K.

o stwierdzenie nabycia spadku po J. P.

na skutek zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Rejonowego w Słupsku

z dnia 5 lutego 2013r. – sygn. akt IX Ns 86/11

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Słupsku odmówił podjęcia zawieszono postępowania i umorzył postępowanie w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku po J. P., zawieszono postanowieniem z dnia 13 stycznia 2012r. na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 kpc, bowiem wnioskodawca nie wykonał nałożonych nań zobowiązań w postaci wskazania danych i adresu dzieci H. P., przez co sprawie nie można było nadać dalszego biegu. Jako podstawę wydania zaskarżonego postanowienia w zakresie punktu 1 Sąd wskazał art. 180 § 1 kpc a contrario, podnosząc, iż nie ustala przyczyna zawieszenia, bowiem wnioskodawca nie uczynił zadość zobowiązaniu Sądu w pełnym zakresie, natomiast w zakresie punktu 2 Sąd wskazał jako podstawę art. 182 § 1 zdanie pierwsze kpc, bowiem od daty zawieszenia postępowania upłynął już rok.

Zażalenie na to postanowienie, w zakresie umorzenia postępowania, złożył pełnomocnik wnioskodawcy, zarzucając naruszenie art. 182 § 1 w zw. art. 177 § 1 pkt 6 kpc poprzez jego błędną interpretację i przyjęcie, że w zaszyły przesłanki do umorzenia postępowania. W konkluzji wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd II-iej instancji zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Skarżący, powołując się na naruszenia wskazanych przepisów procesowych, starał się wykazać, iż w niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki do umorzenia postępowania, bowiem wniosek o podjęcie postępowania wpłynął przed upływem roku od daty wydania postanowienia o jego zawieszeniu. Na potwierdzenie słuszności swoich twierdzeń odwołał się do poglądu wyrażonego przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 5 marca 2002 r., w sprawie I CKN 446/01.

Argumentów wnioskodawcy nie można uznać za słuszne. Wskazany przez pełnomocnika wnioskodawcy pogląd Sądu Najwyższego odnosi się do sytuacji procesowej gdy przyczyną zawieszenia postępowania był art. 177 § 1 pkt 5 k.p.c., a następuje ono w razie niestawiennictwa obu stron na rozprawie lub niestawiennictwa powoda. W takiej sytuacji procesowej, zgodzić się należy z przytoczonym poglądem, iż przyczyną umorzenia postępowania jest tylko niezgłoszenie wniosku o podjęcie postępowania; a contrario - jeżeli wniosek został zgłoszony, to brak jest podstaw do umorzenia postępowania.

W realiach niniejszej sprawy zawieszenie postępowania nastąpiło na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 kpc, czyli wobec niemożności nadania sprawie dalszego biegu z przyczyny leżącej po stronie wnioskodawcy. Przed upływem roku od daty wydania tegoż postanowienia wnioskodawca złożył wniosek o jego podjęcie, ale został on oddalony, bowiem sprawie nadal nie można nadać biegu z uwagi na niewykonanie w części zarządzenie zobowiązującego do podania danych i adresów części spadkobierców.

Zasadności wydania postanowienia o odmowie podjęcia zawieszzonego postępowania, zawartego w punkcie 1-szym zaskarżonego postanowienia, wnioskodawca nie zakwestionował i uprawomocniło się ono z upływem dnia 2 kwietnia 2013r. Tym samym Sąd II-ej instancji nie jest uprawniony do badania słuszności jego wydania. Zatem uznać należy, iż wniosek ten nie wywołał skutku prawnego w postaci przerwania biegu terminu określonego w art. 182 § 1 kpc i Sąd Rejonowy uprawniony był do umorzenia postępowania o czym orzekł w punkcie 2 zaskarżonego postanowienia.

Wobec powyższego, na podstawie art. 385 kpc, należało orzec jak w sentencji.